

РЕШЕНИЕ

№ 207

гр. Силистра, 10.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен Н. Димитров

Членове: Кремена Ив. Краева
Десислава Г. Петрова

при участието на секретаря Галина Н. Йовчева
като разглежда докладваното от Десислава Г. Петрова Въззивно гражданско дело № 20243400500425 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.258 ГПК.

I. Образувано е по **въззивна жалба** вх. №3138/03.07.24г. /по ел. път на 02.07.2024г. чрез ССЕВ/ от „**A1 БЪЛГАРИЯ**“ ЕАД, ЕИК 131468980, със седалище и адрес на управление гр.София, район Илинден, ул. „Кукуш“ №1, представлявано от Александър Димитров и Младен Маркоски, чрез юк М. К. срещу Решение №104/10.06.24г., постановено по гр.д. № 45 по описа за 2024 година на Районен съд – Тутракан.

Във въззивната жалба се излага, че решението е неправилно. Конкретно сочи, че с молба от 28.05.2024г. е заявил, че ответницата е платила претендираната главница на 14.05.2024г., поради което е отпаднал правният интерес да я претендира, но не е отпаднал интереса за мораторната лихва. Счита, че съдът неправилно е изследвал договорните взаимоотношения между страните, вместо да приеме, че ответникът е признал дължимостта на претенцията, оттам дължима се явява и мораторната лихва. Моли за отмяна на решението и вместо това да се отхвърли иска за сумата от 252.97лв. главница и неустойка поради плащане в хода на процеса и да се уважи иска за сумата от 73.61лв., представляваща мораторна лихва за периода от деня на забавата за всяко вземане до 13.11.2023г., както и законната лихва върху сумата от 252.97лв., считано от образуване на ч.гр.д. № 660/2023г. на РС - Тутракан до окончателното изплащане на задължението. Претендира разноски.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК въззиваемата страна не е депозирала отговор.

II. Депозирана е частна жалба вх. № 3744/05.08.2024г. по описа на РС - Тутракан срещу Определение №225/23.07.2024г., с което е оставена без уважение молбата за допълване на решението, в частта за разносните. Релевират се оплаквания за неправилност на обжалваното определение. С оглед изхода на въззивното производство моли за присъждане на разноси за заповедното и за исковото такова.

От насрещната страна е депозиран отговор на частната жалба, с който същата се оспорва изцяло.

С определение №603/27.09.2024г., постановено по делото, ч.гр.д.№ 424/2024г. по описа на ОС - Силистра е присъединено към гр.д. №425/2024г. за общо разглеждане, на осн. чл. 213 ГПК, доколкото спорът за разносните следва да бъде разрешен при произнасяне на въззивната инстанция по съществото.

Страните не са обективирали искания по доказателствата.

В открито съдебно заседание страните не се явяват и не изпращат процесуален представител. От "А 1 България" ЕАД е депозирано становище вх. № 4496/27.11.2024г., с което поддържа позицията си по спора.

На основание чл. 267, ал. 1 от ГПК при служебна проверка съдът констатира, че въззивната жалба е допустима. Подадена е от надлежна страна, срещу подлежащ на възивно обжалване съдебен акт, поради което подлежи на разглеждане по същество.

Правомощията на въззивния съд, съобразно разпоредбата на чл.269 ГПК, са да се произнесе служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част. По останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата. В обхвата на така посочените въззивни предели ОС намира, че решението е постановено в границите на правораздавателната компетентност на първоинстанционния съд и от законен състав, поради което се явява валидно. Исковите са с правно основание чл.422 вр. чл.415, ал.1, т.3 ГПК вр. чл.79 ЗЗД, чл.86 ЗЗД и чл.92 ЗЗД, произнасянето на РС съответства на заявената за разглеждане осъдителна претенция. Депозирано е становище вх. №4320/19.11.2024г. от въззивника, с което се отстранява констатирани от въззивния съд нередовности на исковата молба, за което са дадени и изрични указания, поради което и производството се явява и допустимо понастоящем.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Производството пред РС – Тутракан е образувано по предявен от „**А1 БЪЛГАРИЯ**“ ЕАД, ЕИК 131468980, със седалище и адрес на управление гр.София, район Илинден, ул. „Кукуш“ №1, представлявано от Александър Димитров и Младен Маркоски срещу **А И. Х**, ЕГН *****, , **иск с правно основание чл.422 вр. чл.415, ал.1, т.3 ГПК вр. чл.79 ЗЗД, чл.86 ЗЗД и чл.92 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищеца /след уточнение с молба

вх. №4320/19.11.2024г./ сумата от **12.97лв. /дванаседет лева и деветдесет и седем ст./**, представляваща цена на електронни съобщителни услуги, от които 0.79лв. за мобилен интернет на мобилен №0882944459 по Приложение № 1/24.04.2019г., 12.18лв. за двойна пакетна услуга, фиксирана телевизия № 201001816122 и фиксиран интернет през мобилна мрежа на мобилен №0898768779 по Приложение №1/16.08.2019г., **3.87лв. /три лева и осемдесет и седем ст./** – мораторна лихва върху главницата от 12.97лв. за периода 16.11.2020г. до 26.10.2023г., сумата от **240лв. /двеста и четиридесет лева/**, представляваща сбор от начислени неустойки, от които 140лв.- неустойка, представляваща цена на невърнато оборудване 4G router NetBox по ценова листа, предоставено за ползване на услугата фиксиран интернет през мобилна мрежа на мобилен №0989768779 и 100лв. – неустойка, представляваща цена на невърнато оборудване – цифров приемник по ценова листа, предоставено за ползване на услугата фиксирана телевизия № 201001816122, сумата от **69.74лв. /шестдесет и девет лева и седемдесет и четири ст./** – мораторна лихва върху главницата от 240лв. за периода 14.12.2020г. до 26.10.2023г.

В исковата молба се заявява, че по силата на договор №505410348/24.04.2019г. и приложения към него на ответника са предоставени електронни съобщителни услуги, чиито цени са начислявани по една партида с №М6026970. Излага, че предоставените услуги са мобилен интернет на мобилен №0882944359 и двойна пакетна услуга фиксирана телевизия №201001816122 и фиксиран интернет през мобилна мрежа на мобилен №0989768779. На 29.10.2020г., поради неплащане в срок на предоставени задължения рамковият договор №505410348 е прекратен по вина на ответника. В тази връзка и съгласно разпоредбите за отговорност на приложенията за услугите към Договора и Общите условия на „А1 България” ЕАД са начислени неустойки в общ размер от 240лв. Моли за уважаване на исковите претенции.

Ответникът не е депозирал отговор на исковата молба.

Тутракански районен съд е отхвърлил исковите претенции доколкото не счита, че се установява валидно правоотношение между страните, поради неразбираемостта на договора и предоставените услуги с него.

По отношение неправилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпоредбата на чл. 269, ал. 1, изр. второ ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания.

Посочените основания за неправилност на първоинстанционното решение са в посока приетото, че не е налице договор и основанието за плащане по услугите, както и несъобразяване с направеното плащане на част от претенциите в хода на делото.

В настоящото производството ищецът следва при условията на пълно и главно доказване да установи, че ответника е абонат на мобилните услуги, съответно са му били предоставени такива, както и конкретния размер на задължението, включително по отношение на начислените суми поради твърдяното неизпълнение от негова страна.

Не е било спорно между страните, а и се установява от представените доказателства, наличието на валидна облигационна връзка по силата на Договор за доставка на електронни съобщителни услуги № 505410348/24.04.2019г., ведно с Приложение №1 от 24.04.2019г. за ползване на ценови пакети за пренос на данни Мтел сърф А1 сърф за сим карта №8935901187035434558, с тарифен план А1 Сърф L и Приложение №1 от 16.08.2019г. за двойна пакетна услуга фиксирана телевизия №201001816122 и фиксиран интернет през мобилна мрежа на мобилен №0989768779.

Във връзка с предоставените услуги са издадени и представени по делото Фактура № 420234164/26.10.2020г., №554289186/29.10.2020г. и №554289194/29.10.2020г. за начислени неустойки за едностранно прекратяване на рамковия договор по вина на абоната, при условията на чл.54.12 от ОУ.

Приобщен по делото е и ценоразпис на цени на допълнителни услуги, предлагани от А1.

Установява се от представена разписка №0400022054300405 /л.57 от гр.д. №45/2024г. на РС - Тутракан/, че претендираните от ищеца суми за незаплатени месечни вноски и неустойки са платени от ответника на 14.05.2024г., тоест след завеждане на производството.

В договора се съдържа удостоверителното изявление на ответника, че е запознат и съгласен с Общите условия, поради което следва да се приеме, че същите са станали част от договорното съдържание.

Съгласно т. 54. 12 от ОУ договорът на абоната/потребителя се счита за едностранно прекратен от страна на "А1 България" ЕАД, в случай че забавата на плащането на дължимите суми от абоната/потребителя е продължила повече от 124 дена.

Независимо от употребеното понятие "прекратяване", на практика клаузата урежда предпоставките и последиците на разваляне на договора по вина на ответника. Съгласно чл. 87, ал. 1, изр. 2 ЗЗД предупреждението за разваляне на писмени договори, какъвто е процесният, следва да се направи писмено. Нормата е от императивен порядък, доколкото цели гарантиране на сигурността в гражданския оборот. Когато ЗЗД въвежда форма, в която даденото волеизявление трябва да бъде обективизирано, законодателят налага това изискване с оглед неговата валидност, а не с оглед улесняване на доказването. Договорната клауза, с която се предвижда автоматично прекратяване на договора, се явява нищожна поради противоречие със закона, поради което следва да бъде конвертирана чрез заместването ѝ с повелителната норма от материалното право.

Писмено волеизявление за разваляне на договора до ответника в случая не е отправяно преди предявяване на иска. Налага се извода, че процесният договор е развален с получаване препис от исковата молба, а именно считано от 20.02.2024г.

Съгласно т.8.2 ако при прекратяването на Договора за услуга, което и да е оборудване, предоставено за ползване от оператора на абоната бъде върнато

от абоната неизправно състояние или не бъде върнато, операторът има право да получи от абоната обезщетение в размер на стойността на оборудването, съгласно действащия ценоразпис на оператора.

По делото липсва приемо-предавателен протокол, удостоверяващ предоставяне на процесното оборудване, чието връщане ищецът претендира да не е извършено от ответника. Независимо от това, в хода на делото, ответницата изрично заявява в о.с.з. от 31.10.2024г., че е ползвала услугите на ищеца, а и е заплатила претенциите за месечни такси и неустойки, поради което настоящият състав достига до единственият извод за предоставено оборудване и използвана услуга. Предвид липсата на ангажирани доказателства за връщането на оборудването и с оглед това, че размерът на претенцията кореспондира с представената ценова листа и е заплатен от ответницата, исковата претенция за заплащане цената на електронни съобщителни услуги и неустойки подлежи на отхвърляне, поради плащане в хода на процеса.

Спорен по делото е въпросът за дължимостта на мораторните лихви. Предвид допуснатата забава в заплащане на месечните абонаментни такси, настоящият състав намира, че акцесорната претенция е дължима, с оглед дължимостта на главницата. Ето защо в тази част исковата претенция подлежи на уважаване, а решението на първоинстанционния съд на отмяна. Размерът се изчислява от съда с помощта на calculator.bg и е общо 4.09лв. С оглед диспозитивното начало претендираната в по-малък размер от 3.87лв. лихва следва да се присъди изцяло.

Доколкото не се установява прекратяване на правоотношението между страните в период преди получаване препис от исковата молба, то като недължима съдът преценява претенцията за мораторна лихва върху неустойката, начислена за период 14.12.2020г. до 26.10.2023г.

В обобщение, настоящият състав намира, че решението на РС – Тутракан следва да се отмени в частта, с която е отхвърлен иска за сумата от 3.87лв., представляваща мораторна лихва върху главницата от 12.97лв. за периода 16.11.2020г. до 26.10.2023г. и вместо това да се осъди ответницата да заплати същата на ищеца, както и за законната лихва от подаване на заявлението до заплащане на изискуемата към датата на заявлението главница от 12.97лв., което с помощта на calculator.bg съдът изчислява на 0.90лв.

Мораторната лихва върху неустойката правилно е отхвърлена като недължима и в тази част решението следва да се потвърди. Въпреки разминаването в мотивите на двете инстанции досежно основанието за отхвърляне на останалите искиви претенции, а именно за главницата от 12.97лв. и неустойка от 240лв., като краен резултат решението следва да се потвърди, като отхвърлянето е в резултат на плащане в хода на процеса, а не поради неоснователност.

По отношение на **частната жалба** вх. № 3744/05.08.2024г. по описа на РС - Тутракан срещу Определение №225/23.07.2024г., съдът намира следното:

В хипотезата, в която ответникът признае иска /т.е., неговата

основателност/, но не предложи изпълнение, тогава съдът, ако установи също основателността на претенцията, ще осъди с решението си ответникът да изпълни. Тогава ответникът по силата на чл. 78, ал. 1 ГПК ще дължи на ищеца разноски. Ако ответникът изпълни в хода на делото, тогава с решението си съдът ще отхвърли иска, но ще осъди ответника за разноски, ако последният е станал причина за завеждане на иска. При положение, че към датата на предявяване на иска вземането не е било изискуемо, но по-късно, в хода на процеса е станало такова и именно тогава ответникът е изпълнил, то последният няма вина за предявяване на иска. В този случай, по арг. от чл. 78, ал. 2 ГПК ищецът е този, който ще отговаря за разноски. Но, ако вземането е било ликвидно и изискуемо към датата на предявяване на иска, оспорвано преди това или в хода на процеса и погасено при висящо дело, тогава ответникът няма право на съдебно-деловодни разноски, а напротив - дължи разноски на ищеца. По същата логика следва да се урежда въпросът за отговорността за разноски, когато ответникът е изпълнил в хода на процеса и поради това ищецът се е отказал или оттеглил иска. В този смисъл е Определение № 511 от 29.07.2013 г. на ВКС по ч. гр. д. № 1499/2013 г., IV г. о., ГК.

С оглед горното, в тежест на ответницата следва да се възложат разноските, заплатени от ищеца в размер на 16.77лв., от които 2.58лв. - юрисконсултско възнаграждение и 1.29лв. държавна такса за заповедното производство и по 6.45лв. за заплатена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение за първа и втора инстанция, определени първоначално в размер на 50лв. за заповедното производство и по 100лв. за всяка една инстанция, на основание чл. 25 и 26 от Наредба за заплащането на правната помощ вр. чл.78, ал.8 ГПК в минимален размер, с оглед вида и правната сложност на делото. В случая съдът съобразява плащането в хода на процеса, както и това, че за неустойката от 240лв. ответницата не е дала повод за инициране на производство. На това основание обжалваното определение подлежи на отмяна.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №104/10.06.24г., постановено по гр.д. № 45 по описа за 2024 година на Районен съд – Тутракан, **В ЧАСТТА**, с която е отхвърлен предявения иск от „**А1 БЪЛГАРИЯ**“ ЕАД, ЕИК 131468980, със седалище и адрес на управление гр.София, район Илинден, ул. „Кукуш“ №1, прдставлявано от Александър Димитров и Младен Маркоски срещу **А И. Х**, ЕГН *****, за сумата от **3.87лв. /три лева и осемдесет и седем ст./** – мораторна лихва върху главницата от 12.97лв. за периода 16.11.2020г. до 26.10.2023г., както и относно законната лихва от подаване на заявлението до заплащане на задължението, като **ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА А И. Х, ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК 131468980, със седалище и адрес на управление гр.София, район Илинден, ул. „Кукуш” №1, представлявано от Александър Димитров и Младен Маркоски сумата от **3.87лв. /три лева и осемдесет и седем ст./** – мораторна лихва върху главницата от 12.97лв. за периода 16.11.2020г. до 26.10.2023г., както и сумата от **0.90лв. /деветдесет ст./**, представляваща законната лихва от подаване на заявлението /14.11.2023г./ до изплащане на задължението /14.05.2024г./, за които с Разпореждане №1174/08.12.2023г. по ч.гр.д. № 660/2023г. по описа на РС –Тутракан е отказано издаване на Заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, **на основание чл.422 вр. чл.415, ал.1, т.3 ГПК вр. чл.79 и чл.86 ЗЗД.**

ПОТВЪРЖДАВА Решение №104/10.06.24г., постановено по гр.д. № 45 по описа за 2024 година на Районен съд – Тутракан, **В ЧАСТТА**, с която са отхвърлени предявените иски от „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК 131468980, със седалище и адрес на управление гр.София, район Илинден, ул. „Кукуш” №1, представлявано от Александър Димитров и Младен Маркоски срещу **А И. Х, ЕГН *******, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумите, както следва: сумата от **12.97лв. /дванаседет лева и деветдесет и седем ст./**, представляваща цена на електронни съобщителни услуги, от които 0.79лв. за мобилен интернет на мобилен №по Приложение № 1/24.04.2019г., 12.18лв. за двойна пакетна услуга, фиксирана телевизия № 201001816122 и фиксиран интернет през мобилна мрежа на мобилен №0898768779 по Приложение №1/16.08.2019г. и **сумата от 240лв. /двеста и четиридесет лева/**, представляваща сбор от начислени неустойки, от които 140лв.- неустойка, представляваща цена на невърнатото оборудване 4G router NetBox по ценова листа, предоставено за ползване на услугата фиксиран интернет през мобилна мрежа на мобилен №0989768779 и 100лв. – неустойка, представляваща цена на невърнатото оборудване – цифров приемник по ценова листа, предоставено за ползване на услугата фиксирана телевизия № 201001816122, поради плащане в хода на процеса, както и **В ЧАСТТА**, с която е отхвърлен иска за сумата от **69.74лв. /шестдесет и девет лева и седемдесет и четири ст./** – мораторна лихва върху главницата от 240лв. за периода 14.12.2020г. до 26.10.2023г., поради неоснователност, за които с Разпореждане №1174/08.12.2023г. по ч.гр.д. № 660/2023г. по описа на РС –Тутракан е отказано издаване на Заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, **на основание чл.422, ал.1 вр. чл.415, ал.1, т.3 от ГПК във вр. чл.79 ЗЗД вр. чл.86 ЗЗД и чл.92, ал.1 ЗЗД.**

ОТМЕНЯ Определение №225/23.07.2024г., постановено по гр.д. № 45 по описа за 2024 година на Районен съд – Тутракан и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ИЗМЕНЯ Решение №104/10.06.24г., постановено по гр.д. № 45 по описа за 2024 година на Районен съд – Тутракан, **КАТО ГО ДОПЪЛВА В СЛЕДНИЯ СМИСЪЛ:**

ОСЪЖДА А И. Х, ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК 131468980, със седалище и адрес на управление

гр.София, район Илинден, ул. „Кукуш” №1, представлявано от Александър Димитров и Младен Маркоски сумата от **10.32лв. /десет лева и тридесет и две ст./**, представляваща сторени от ищеца разноси за заповедното и първоинстанционното производство, **на основание чл.78, ал.1 от ГПК.**

ОСЪЖДА А И. Х, ЕГН *********, **ДА ЗАПЛАТИ** на „**A1 БЪЛГАРИЯ**“ ЕАД, ЕИК 131468980, със седалище и адрес на управление гр.София, район Илинден, ул. „Кукуш” №1, представлявано от Александър Димитров и Младен Маркоски сумата от **6.45лв. /шест лева и четиридесет и пет ст./**, представляваща сторени от ищеца разноси за въззивно производство, **на основание чл.78, ал.1 от ГПК.**

Решението не подлежи на касационно обжалване /чл. 280, ал. 3, т. 1 ГПК/.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____